

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Fides per morbos propagata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Pallad. in
hist. Lauf.
cap. 103.

JIV

3. Cor. 5. 3.

prius, infirmitate correpta est; manifesto indicio, plus ei morbum, quam sanitatem profuisse. Quid, quod longè optabilis est quibusdam, ab ipso cacodamone insideri, quam eo liberum flagitiosa vita Deum offendere? De B. Abbate Innocentio supra laudatus Palladius hæc narrat. *Cum is fuisset illustris in palatio inter magistratus Constantini Imperatoris, mundo renuntiauit, profectus à matrimonio. In quo etiam habuit filium Paulum nomine domesticum, qui militabat. Is cum peccasset in filiam presbyteri, imprecatus est proprio filio Innocentius, Deum rogans, & dicens: Domine, da ei spiritum, ne amplius inueniat eius caro tempus peccandi: melius arbitratus, eum pugnare cum damone, quam cum intemperantia. Quod etiam factum est. Nam nunc quoque adhuc est in monte oliuarum ferrum gestans, & castigatus à Spiritu. Rectè sensisse ac fecisse Innocentium hunc, suo exemplo Paulus docet; qui cum de alio homine impuro intellexisset, ita ad Corinthios scripsit: Ego quidem absens corpore, presens autem spiritu, iam iudicauit presens eum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri IESU Christi, congregatis vobis, & meo spiritu, cum virtute Domini nostri IESU, tradere huiusmodi satana in interitum carnis, ut spiritus saluus sit, in die Domini nostri IESU Christi.*

I X.

Psal. 83. 3.

Matth. 8. 5.

Matth. 9. 18.

Matth. 9. 28.

Matth. 9. 22.

Matth. 8. 13.

Vidimus, hucusque, multis sanitatem nocere, prodesse infirmitatem, qui corpore debilitati, animo fiunt fortiores; inspiciamus nunc, quibus gradibus ægrotent de virtute in virtutem. 1. Morbis afflicti, toti in eo sunt, ut circumspiciant de medico & medicina: ita leprosi, ita cæci, ita mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur ad Christum cucurrerunt: ita cum introisset Capharnaum, accessit ad eum Centurio rogans eum, & dicens, Domine puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquetur: ita princeps vnus accessit, & adorabat eum dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. 2. Quia sæpe doctâ plus valet arte malena, nec est in medico, vt humana ope æger releuetur; excitatur fides, vt credant infirmi plus posse Deum. Sic accedentibus ad se cæcis dixit IESVS: Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtiq, Domine. Et ad mulierem: Confide filia, ait Christus, fides tua te saluam fecit. Et ad Centurionem: Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Itaque & in

in illis morbus est occasio credendi, qui sanantur, & in ijs, qui pro sanando rogant; immo & illis, qui vident sanatum. *Cognovit pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei IESVS: Filius tuus venit: & credidit ipse, & domus eius tota.* Quin & hereticos nonnullos nouimus, qui, cum aliis Sanctorum inuocationem rississent, postquam eorumdem inuocatione, Catholicorum consilio, adhibita, conualuissent, fidem etiam Catholicam amplexi sunt. Quemadmodum & Naaman Syrus, ob beneficium sanitatis à Propheta impetratum, transijt in religionem Israëlitarum, & credidit in illum, *qui sanat omnes infirmitates.* Inter indicia certè fuit Messiae, eum ægros sanauisse ad diuinitatem suam demonstrandam. Hinc Matthæus ait: *Obtulerunt ei multos daemones habentes: & eiecit Spiritus verbo: & omnes male habentes curauit: ut adimpleretur, quod dictum est per Isaiam Prophetam dicentem. Ipse infirmitates nostras accepit: & agrotationes nostras portauit.*

Ioan. 4. 52

4. Reg. 5. 17.

Psal. 102. 5.

Matth. 8. 16.

Isa. 51. 4. &

1. Petr. 2. 24.

X.

3. Fidei credentium, se posse bonam pristinamque valetudinem diuina ope recuperare, facile se sociat spes. Libenter enim, quod optamus, speramus, si fieri posse non dubitemus. Hinc morbus, qui corpus aggrauat, mentem ad Deum attollit, facitque ægros, quod desiderant, flagitare. *Tristatur aliquis vestrum? orat, & rursus. Infirmatur quis in vobis? inducat presbyteros Ecclesiae, & orent super eum, ungentes eum oleo in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, & alleviabit eum Dominus: & si in peccatis sit, remittentur ei.* Ferè omnes, quos Christus sanauit, vel sua, vel aliorum oratione, sanitatem impetrauerunt. Ezechias quoque vsque ad mortem æger, *conuertit faciem suam ad parietem, & orauit Dominum.* & obtinuit adhuc quindecim vitæ annos. Non orasset, nisi sperasset; neque sperasset, nisi eam Deo sanandi potentiam esse credidisset. Ut ergo crederet, ut speraret, ut oraret, morbus in causa fuit. Hoc ipsum monuit sapiens: *Fili, in infirmitate, ne despicias te ipsum, sed ora Dominum, & ipse te curabit.* Nimirum idcirco, diuina prouidentia, per morbum corpus deiecit in lectum, ut animus ægroti in calum erigatur. Itaque erigitur, quia cogitat, Deum adeò esse sapientem, ut non possit nescire, quid quisque patiat, ac dolores occultissimos, eorumque radices, causas, remedia nòrit: & vires cuius-

Iac. 5. 13.

4. Reg. 20. 20

Eccli. 38. 9.